

Warszawa, dnia 23.03. 2015 r.

PG II Ko2 338/15

GABINET MARSZAŁKA SENATU

wpłynęło dn. 24.03.15.
nr 1088 podpis. Borusewicz

SEKRETARIAT
Młoda Izba Senacka
wpłynęło dn. 25.03.15.
nr 1670 podpis. M

Pan
Bogdan Borusewicz
Marszałek
Senatu Rzeczypospolitej Polskiej

dot.

BPS/043-70-3015/15

Szanowny Panie Marszałku

W nawiązaniu do pisma Pana Marszałka z dnia 16 lutego 2015r., dotyczącego oświadczenia, złożonego przez Senatorów Rzeczypospolitej Polskiej – Panią Izabelę Kloc i Pana Wojciecha Skurkiewicza podczas 70. posiedzenia Senatu RP w dniu 7 lutego 2015r., dotyczącego postępowania przygotowawczego Prokuratury Rejonowej w R., prowadzonego pod sygn. w sprawie przekroczenia uprawnień przez Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym dla Warszawy-Mokotowa w Warszawie, uprzejmie informuje, że sprawę tę zainicjowało zawiadomienie Pana Wojciecha G, złożone w dniu 13 września 2011r., z którego wynikało, iż został on powiadomiony przez ZUS Oddział w T o planowanym dokonywaniu przez ww. komornika potrąceń ze świadczeń emerytalnych. Zawiadamiający ustalił, że dochodzona jest wobec niego zaległa opłata OC na kwotę 1749,30 zł. Z kolei w firmie windykacyjnej Intrum Justitia Sp. z o.o. dowiedział się, że prowadzone było postępowanie windykacyjne wobec dłużnika Wojciecha G, zamieszkałego pod adresem, pod którym on sam nigdy nie mieszkał, jak też nigdy nie posiadał żadnego pojazdu. Z uwagi na powyższe, po kolejnym potrąceniu poborów, złożył przedmiotowe zawiadomienie oraz skargę na czynności komornicze.

Z analizy akt przedmiotowego postępowania wynika, że wniosek o wszczęcie egzekucji złożył w dniu 20 kwietnia 2011r. do Sądu Rejonowego dla Warszawy-Mokotowa w Warszawie wierzyciel Intrum Justitia Debt Fund 1 Fundusz Inwestycyjny Zamknięty Niestandaryzowany Fundusz Sekurytyzacyjny. W dniu 6 maja 2011r. Komornik Sądowy wystąpił do Centrum Personalizacji Dokumentów MSWiA o udostępnienie danych z ewidencji ludności, dotyczących Pana Wojciecha G. z adresem wskazanym w przedmiotowym wniosku. W odpowiedzi uzyskał dane osobowo-adresowe, zawierające m.in. numer PESEL, dane personalne, dane dotyczące dowodu osobistego, daty i miejsca urodzenia oraz obecnego adresu zamieszkania – R. ul. P. Następnie po uzyskaniu potwierdzenia, że osoba ta pobiera świadczenie emerytalne, wystąpił do ZUS o dokonywanie stosownych potwierdzeń.

Po zgłoszeniu zastrzeżenia przez Pana Wojciecha G., Komornik Sądowy pismem z dnia 7 listopada 2011r. wystąpił do wierzyciela o niezwłoczne wskazanie posiadanych identyfikatorów dłużnika. Ponadto, co należy w tym miejscu podkreślić, uchylił dokonane zajęcie świadczenia przedemerytalnego do czasu zweryfikowania poprawności danych.

Z karty rozliczeniowej komornika z dnia 12 grudnia 2011r. wynika, że potrącone świadczenia zostały zwrócone Panu Wojciechowi G. [dwie raty po 216,81 zł].

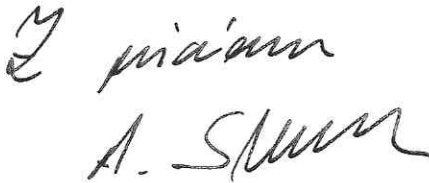
W tym stanie rzeczy w dniu 30 grudnia 2011r. prokurator odmówił wszczęcia dochodzenia w sprawie przekroczenia uprawnień przez komornika i zajęcia świadczenia ZUS na szkodę Pana Wojciecha G. w okresie od września do listopada 2011r. w wysokości 216 zł. Pokrzywdzony zaskarżył przedmiotową decyzję, jednakże w trakcie posiedzenia Sądu Rejonowego w R. w dniu 28 lutego 2012r., rozpoznającego złożony przez niego środek zaskarżenia, przedmiotowe zażalenie cofnął, oświadczając jednocześnie, że potrącone kwoty

zostały zwrócone. Ostatecznie Sąd Rejonowy postanowieniem sygn. _____ pozostawił zażalenie bez rozpoznania.

Jak ustalono również Sąd Rejonowy w R _____, I Wydział Cywilny umorzył postępowanie sygn. _____, prowadzone w sprawie skargi na czynności komornika.

W ocenie Prokuratury Apelacyjnej w Łodzi postanowienie o odmowie wszczęcia dochodzenia w tej sprawie należy uznać za zasadne. Komornik działał w oparciu o informacje uzyskane z Centrum Personalizacji Danych MSWiA, nie można mu zatem przypisać działania z winy umyślnej. Nie był bowiem świadomy skierowania postępowania egzekucyjnego przeciwko niewłaściwej osobie. Po powstaniu wątpliwości niezwłocznie uchylił dokonane zajęcie i zwrócił pokrzywdzonemu pobrane kwoty. W realiach tej sprawy nie można jego zachowania ocenić także w kontekście art. 231 § 3 k.k., przewidującego nieumyślność działania, ponieważ znamiona tego czynu określają wystąpienie skutku w postaci „istotnej szkody”, a taka w tym przypadku nie zaistniała.

Odnosząc się do zarzutu Państwa Senatorów RP, iż „w skutek działania komornika nastąpiło znaczne pogorszenie sytuacji materialnej pana G _____, a wyrządzona mu szkoda nie została dotychczas naprawiona”, należy stwierdzić, iż w świetle zgromadzonego materiału dowodowego nie znajduje on potwierdzenia.

Andrzej Seremet